

hvoraf Kongeriget udgjør $\frac{3}{5}$, eie 1 Million, og Kongeriget vil altsaa for sit Vedkommende eie $\frac{3}{5}$ af denne eller de 600,000 Rd.; og naar der da bliver Tale om Udførelsen af en ny Budgetopgjørelse, kan man være ganske overbevist om, at denne Million vil blive bragt i Anslag, og at Monarchlets Lovgivningsmagt naturligtvis, ligesaa fuldt som enhver Landsdeels Repræsentation, vil vide at gjøre det nødvendige Forbehold med Hensyn til Tilskuddene for den paafølgende Periode, altsaa liquidere det for store Beløb i det Tilskud, som skal ydes i den nærmest paafølgende Periode. Heller ikke her taler jeg om blotte Tankeexperimente, men jeg seer hen til Forholdene, saaledes som de virkelig have udviklet sig, og jeg kan forsikre, at dette Hensyn har gjort sig stærkt gjældende i Rigsraadet, og at man der, uagtet Regnskabet ikke var fremkommet, da Rigsraadet vedtog Tillægsloven, har vidst at føre de Tilskud i Regning, som antoges, og som efter de Oplysninger, Finantsministeriet saae sig istand til at tilveiebringe, kunde antages at indkomme over det absolut Fornødne, at man saaledes drog betydelige Vexler paa Kassebeholdningen; — jeg troer, at det vil findes i et Foredrag, jeg har holdt i Rigsraadet ved Tillægslovens endelige Vedtagelse, at jeg angav dette Beløb til mange hundrede Tusender. Saaledes seer jeg ikke rettere, end at, om ogsaa denne lykkelige Ulykke skulde indtræffe, at Deficitet blev mindre end budgetteret, saa vilde der dog deraf ikke flyde Andet, end at Pengene opbevaredes aldeles paa samme Sted, men skreves paa et forskjelligt Stykke Papir, og senere vilde de være tilstede og lige godt finde den Anvendelse, som var den rette. Men, vilde man gaae den anden Vej, vilde man kræve et Tilskud, svarende til det virkelige Deficit, da seer jeg ikke Besyndelsen og ikke Enden paa de Ulemper, der deraf vilde flyde. Den allersørste Ulempe, der var betydelig nok, vilde bestaae deri, at man maatte blive enig om, hvad der skulde forstaaes ved Indtægter, og hvad ved Udgifter; thi det maa jeg gjøre de ærede Herrer opmærksom paa, at det er en meget let Sag for Finantsforvaltningen, uden at gjøre det Ringeste, som skulde kunne siges ikke at finde

fuldt Medhold i de bestaaende Regler, at forandre Indtægter og Udgifter med meget betydelige Beløb. En forskjellig Postering kan i den Henseende hjælpe ganske overordentligt; der er Indtægter, som, naar man til visse Tider ønsker, at Indtægtsbeløbet skal faae et andet Udseende, kunne opføres og til andre Tider igjen forsvinde. Det er vistnok ikke rigtigt, at man ikke har en fast og endelig Posteringsmaade; det vilde være godt, om en saadan fandtes, og om den aldeles uforandret kunde vedligeholdes; men Factum er, at en saadan ikke findes, og at der endnu bestandigt er stor Tvivl om, hvorledes den skal opnaaes. Jeg skal minde om, at paa det sidste Budget, som er forelagt, er der paa eengang gaaet 1,300,000 Rd. ud af Indtægtsiden, rigtignok mod en tilsvarende Forandring paa Udgiftsiden, men dog uden at det just falder i Dinene; det er hele Beløbet med Hensyn til den svævende Statsgjæld. Men der er andre Indtægter, som maae indrømmes ei i Sandhed at være Indtægter, og som den ærede Landsthingsmand, der specielt har taget Ordet i denne Sag, ganske sikkert vil være villig til at indrømme paa ingen Maade kunne siges at være Indtægter i den strenge Forstand af Ordet; det er de Indtægter, man faaer ved at sælge Activer, ved at realisere Eiendomme, der ikke ligefrem ere bestemte til Realisation, Indtægter, der indkomme ved Capitalafdrag paa Activmassen. I vore tidligere Budgetter vare visse Indtægter slet ikke beregnede paa at bruges til de løbende Udgifter eller overhovedet benyttet som de sædvanlige Statsindtægter, men de vare ligefrem forbeholdte — hvad der var ganske naturligt, og det er beklageligt, at man ikke har kunnet gjenindsføre denne gode gamle Skik — til Anskaffelsen af nye Activer, saa at de Penge, der indkom ved Activers Realisation, i Aarets Løb eller dog saa søie Tid efter som muligt, igjen gif over til at blive satte i nye Activer. Det er ikke ubetydelige Beløb, der paa denne Maade figurere, idet Nøden har tvunget os til, for at tilveiebringe en Balance under vanskelige Omstændigheder, at medoptage denne Indtægt som en Indtægt, uagtet den ikke virkelig er det. Hvilken Vilkaarlighed, naar det skulde afhænge af Ud-